

Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

Constitutiones Variorum Pontificum in præcedentibus Editionibus
desideratas, summoque studio hinc inde conquisitas complectens

Luxemburgi, 1741

9. Crescit facile &c. De Berewico post publicationem Treugarum occupato
de litteris Apostolicis laceratis, & de Roberto de Brus excommunicando:
anno 1318.
-

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74452](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74452)

ANNO
1317.

ribus desideris cupientes, gravi mirum dolore torquemur cum audimus aliquos vel sentimus ad depressionem illius qualicumque malignitatis astutia vel colore fatagere aut ei detractio- nibus vel commentis mendacibus derogare ad quorum iniqua sternenda molimina eo ferventi- us nostra suspirat intentio quod perniciosius in animarum stragem pervertis conatibus machi- nantur. Nuper siquidem non absque multa men- tis turbatione, percepto quod nonnulli praten- sionum ordinis Fratres solo nomine professores ad eam mentis inopem cecitatem devenerant quod haeretica labe resperiti adversus saluberrimam Christianae fidei veritatem sentiebant & alios verbis mendacibus sub mentitae pallio sanctitatis in errorum suorum devium trahere ipsosque errores defendere pro viribus conabantur, nos, qui sollicitudine vigili contra talium dolosam astutiam opportunum remedium libenter ubilibet adhibemus, ne virus hujusmodi in eodem ordine sub specie sanctitatis hujusmodi subintraret, tibi mandasse recolimus oraculo vivae vocis ut adversus eosdem praten- sos fratres procederes juxta canonicas sanctiones & de illis faceres justitiae complementum. Verum intendentes ut eo tutius ad hujusmodi pestis omnimodam exterminationem procedas quod per nos certiori fueris auctoritate munitus, discretioni tuae, de qua fiduciam obtinemus in Domino specialem, per Apostolica scripta committimus, & mandamus quatenus contra fratres Johannem Barravi, Guillelmum Santoni, Deodatum Michaelis, Pontium Rocha, Bernardum Aspa, Berengarium Tortelli, Petrum Fabri, Vincen- tium Girandi, Bernardum Antinaci, Guiraudum Martini, Bernardum Francisci, Guillelmum Arnaudi, Jacobum Seguini, Johannem Razerii, Raimundum Bordini, Arnaudum Raimundi, Franciscum Sanctii, Guillelmum de Sancto Amantio, Franciscum de Badonis, Servianum Philippum Ferrarii, Arnaudum Maurini, Jacobum de Rivo, Arnaudum de Felgunio, Guillelmum Girandi, & Bernardum Boneti praten- sos dicti Ordinis professores eadem labe resper- sos, quorum aliqui a quibusdam mandatis aucto- ritate nostra factis eisdem certas appellatio- nes, & protestationes interposuisse noscuntur & omnes & singulos ipsi adhaerentes sic efficaciter & solerter juxta statuta canonica procedere studeas quod per tuae sollicitudinis circumspectam prudentiam dicti Ordinis sacra plantatio, exterminatis vulpeculis, quae illum venenosus moribus demoliri praesumunt, fructus offerat catholicae veritatis. Nos enim super praemissis contra eos juxta statuta hujusmodi procedendi & alia omnia, & singula quae circa praemissa oportuna fuerint facienda & etiam exercenda, non obstantibus quibuscumque privilegiis, indulgentiis, & litteris Apostolicis generalibus vel specialibus etiam ordini, aut ipsius ordinis fra- tribus vel eorum aliquibus sub quavis verborum forma concessis, quae praten- sionibus & adhaerentibus supra dictis contra praemissa, vel aliqua praemissorum in nullo volumus suffragari, & tam de duabus dictis in Concilio generali quam felicitis recordationis Bonifacii Papae VIII. praedecessoris nostri editis, per quas iudices a sede deputati praedicta extra Civitates & dioce- ses in quibus deputati fuerint, aut aliquos ultra unam dictam a finibus suae dioecesis trahere prohibentur, & aliis contrariis Constitutionibus quibuscumque, sive si aliquibus communiter vel divisim a dicta sit sede indultum quod interdi- ci, suspendi, vel excommunicari, aut ultra vel extra certa loca trahi vel ad iudicium evocari non possunt per litteras Apostolicas non facientes plenam & expressam ac de verbo ad verbum de indulto hujusmodi & eorum personis ac

locis ac nominibus propriis vel ordinibus men- tionem, & qualibet dictae sedis indulgentia ge- nerali vel speciali, cujuscumque tenoris existat, per quam tuae jurisdictionis explicatio valeat in hac parte quomodo libet impediri, & de qua cujusque toto tenore habenda sit in nostris lit- teris mentio specialis, plenam tibi concedimus tenore praesentium potestatem. Volumus insu- per & Apostolica auctoritate decernimus quod a data praesentium tibi sit in praemissis omnibus & singulis praesentibus & futuris perpetua potestas & jurisdictio attributa, ut eo vigore illaque firmitate possis in praemissis omnibus captis & non captis praesentibus & futuris pro- cedere, ac si jurisdictioni tuae in praedictis omni- bus & singulis per citationem vel alium mo- dum perpetua legitimum existisset. Datum Avinioni 8. Idus Novembris, Pontificatus nostri anno secundo.

De Berewico post publicationem Treugarum occupato de litteris Apostolicis laceratis, & de Roberto de Brus excommunicando : anno 1318.

JOANNES EPISCOPUS,

Servus Servorum Dei, dilectis Filiis Gancelino tituli Sanctorum Marcellini & Petri, Presbytero, & Luca Sanctae Mariae in Via Lata, Diacono, Cardinalibus, Apostolicae sedis nunciis, salutem & Apostolicam benedictionem.

Rescit facile in immensum impunita te- meritas, cum unius impunitas aulum in aliis parere soleat, & ausus excessivos perfa- pe producant. Quanta autem temeritatis fue- rit, his diebus, Roberti de Brus, Regum Scotiae nunc Regentis, suorumque in hac parte complicum, effrenata praesumptio, non expedit nobis longo sermone retexere ne doctos instruere videamur aut certiorare scien- tes. Nostris etenim, sicut illi quos eviden- tia palpatae veritatis instruxit, qualiter a nostrae promotionis auspiciis, Pius attenden- tes effectibus Animarum & Corporum peri- cula gravia, & immensa dispendia faculta- tum, quae molesta nimis & damnosa dissen- sio, inter carissimum in Christo filium nos- trum Eduardum Regem Angliae illustrem, ex una parte, & praedictum Robertum ex altera, praetextu occupationis injustae dicti Regni Scotiae, in qua Rex ipse Robertum eundem injuriare sibi conqueritur, procurante cunctorum incentore malorum, ab olim ex- orta, mundo produxerat, & quae, nisi prof- piceretur ex alto, producere graviora verifi- miter timebatur: Considerantes etiam im- pedimenta non levia, quae ipsa Dei nego- tia, & praecipue illius Terrae necessitas, in qua Redemptor noster nasci, & pati, pro salute nostra dignatus est, propterea subie- runt, & quae poterant ex ipsius disensionis continuatione subire; ut tantis discrimenibus, Deo propitio, possumus occurrere, totque ob- viare praepediis atque damnis, ad ponendum, in tranquillitate dissidentes eosdem, ac solitae caritatis unanimitate conjungendum, vota nostra, Domino inspirante, direximus, vos- que, quos ad id elegimus ministros idoneos de Fratrum nostrorum Consilio, in partes illas, tanquam Pacis Angelos propter haec providimus destinandos. Et ut eo habilis

ANNO
1318.I X.
Ex Archiv.
Angliae Tom.
3. p. 707.

via

ANN O
1318.

via pateret, ad pacificandum disidentes eodem, quo minoribus Guerrarum flaribus quaterentur inter eos & adherentes eisdem certi temporis Treugas indiximus: quas à die publicationis earum à nobis, per nos vel alium, seu alios faciendæ, suum volumus obtinere vigorem; ex tunc in personas non servantium, seu infringentium Treugas huiusmodi, Excommunicationis sententia promulgata. Vos autem inunctum vobis Officium tam humiliter, quam utiliter exequi cupientes, directis versus Danelmiam gressibus, ad Robertum ipsam venerabilem Fratrem nostrum Episcopum Carbanensem, & dilectum filium Magistrum Aymericum Girardi Archidiaconum Eluensem, Familiæ vestros, & nuncios mittere curavistis; qui & sibi pacificum vestrum pronuntiarent adventum, & litteras nostras directas eidem salutaria super prædictis continentibus monita præsentarent. Ipse vero intelligere nolens ut bene ageret, sed aures suas, more aspidis surdæ, ne audiret vocem Patris sapienter exhortantis, obrurans, quasi de impensa à nobis super his benignitate, superbæ concepisse v. deatur audaciam iniquitatem, de exhibitâ sibi per Apostolicam sedem manufacturine, non absque ingratiitudinis vitio parituri, contemnens ipsas nostras recipere litteras, per Nuncios ipsos eidem oblatas. Et, ut contemptus contemptui adderetur, literæ nostræ super Treugarum ipsarum publicationem confectæ, quas per duos fratres minores in Scotiam mittebatis, in ingressu Scotiæ, non absque ipsius conniventia, violenter ipsis ablatae iratribus, & dictæ sedis calcata reverentia totaliter laceratae fuerunt; Fratribus ipsis nihilominus inhumaniter spoliatis: Ne non fore posset ambiguum, quicquid malignitas in hac parte conceperit, licet Treugæ prædictæ per vos, vel alium, seu alios de mandato nostro per Angliam solemniter publicatæ fuissent, ita quod verisimiliter porerat ad ejus notitiam huiusmodi publicatio pervenisse: ne lateret eum cominus positum quod aliis eminus confititit non credebatur occultum; ipse tamen Treugas ipsas, non absque multæ insolentiæ temeritate & plestibili nostro & sedis prædictæ contemptu, spretaque sententia ante dictâ, observare contempsit. Villam Brevicium, quam præfatus Rex Angliæ possidebat, & in qua, ad ipsius Roberti instantiam, de pace, inter Regem ipsum & Robertum eundem per tractatores communes, tractari debebat, post publicationem Treugarum ipsarum, & conventionem Tractatus ipsius, nequiter invadens, & eo liberius occupans, quo nunquam eidem Regi poterat super hoc inesse suspicio, Tractatu pendente prædicto, ac eadem crudelem & magnam in Gentem Regiam sistentem inibi ac incolas dictæ Villæ perperam, & inique committens; per quod non est dubium Robertum ipsum, & in his adherentes eidem, prædictam sententiam incurrisse. Hæc & alia, quæ ad præsens in silentio præterimus, fecerant dicti Robertus & complices, prout nobis intimare curatis, & tacuimus usque modo sperantes ut eorum corda, tangente Domino, post tantorum culpam excessuum alicujus humiliationis signa prætenderent, filialis devotionis exolverent debitum, & ad ea, quæ pacis sunt, animos inclinerent. Ipsi vero, velut vitis maleatoris pertinacia solidata constructi patientia nostrâ longanimitatis damnabiliter abuterent, in elationis obstinata vitium corruerunt. Nos igitur illarum nobis & Apostolicæ sedi, & vobis in præmissis injuriam, & in

his, adherentium sibi deestandos & enormes excessus, nec volentes, nec valentes conniventibus oculis pertransire, cum ad eos compescendos, ne periculosa in alios exempla alveo diriverentur, excercendus sit potius Ecclesiasticae gladius ultionis, discretioni vestræ, de qua, in his, & aliis plenam in Domino fiduciam obtinemus præsentium tenore, committimus & mandamus, quatinus, per vos, & alium, seu alios, prædictam Robertum & adherentes eidem, prædictam incurrisse sententiam, in Ecclesiis & in locis insignibus, de quibus expedire videbitis, prout justum & æquum fuerit, nunciatis solemniter & publicè singulis diebus Dominicis & Festivis; contra eos nihilominus ad pœnas alias spirituales & temporales, prout vobis videbitur, juxta prædictorum qualitatem excessuum, auctoritate Apostolica processuri. Et si, quod absit, in sua nequitia ulterius perseverare præsumperint, indurantes instar lapidis corda sua, vos juxta contumaciam & excessuum exigentiam, nostros in eos curetis exaggerare processus. Nos enim præmissa omnia & singula faciendi & exequendi, nec non prædictos, & quoscumque alios prædictæ Pacis & Concordiæ Turbatores, seu Impeditores, sive Incolæ dictorum Regnorum, sive quicumque alii, & undecumque fuerint, & omnes & singulos complices adjuutores, Valitores, Consiliarios, Factores, & sequaces eorum hac in hoc adherentes eisdem, publicè, vel occultè, etiam si inter eos persone aliquæ Ecclesiasticæ fuerint, cujuscumque sint hi vel alii conditionis, Dignitatis, ordinis, sive status Ecclesiastici vel mundani, quamvis Archiepiscopali vel Episcopali præfulgeant dignitate. Ut ab huiusmodi turbatione sine impedimento, nec non ab omni favore, Consilio, Auxilio, sequela, & adherentia circa id impediendis, omnino desistant; & Excommunicationis in Personas, & interdicti sententias in Terras & Ecclesias eorum, ac perprivationem Feudorum, locationum, officiorum, & quorumcumque beneficiorum spiritualium, citra Archiepiscopalem & Episcopalem Dignitatem, aut etiam Temporalium, quæ à quibuscumque Ecclesiis obtinebunt, ut sic libere illa ad ipsas Ecclesias revertantur, quod Prælati, & Rectores eorum, aut alii, ad quos id pertinet, de illis pro sua voluntate disponant, ac per inhabilitationem etiam tam Personarum ipsarum Ecclesiasticarum Archiepiscopis & Episcopis duntaxat exceptis, quam filiorum, Nepotum & aliorum descendencium ab ipsis turbatoribus & Impeditoribus laicis, usque ad secundum gradum ad quavis Ecclesiastica Beneficia obtinendum, & per alia juris remedia, de quibus, & prout expedire videritis, appellatione remota debite compescendi. Omnes quoque ac singulos qui eisdem Turbatoribus seu Impeditoribus laicis aut eorum alicui juramento fidelitatis tenentur astricti, ab ipso juramento quamdiu ipsis pacis huiusmodi extiterint absolvendi. Et alia faciendi, quæ circa præmissa vel aliqua de præmissis fuerint opportuna. Non obstante si eis aut eorum aliquibus, vel alicui à sede Apostolica sit indultum, sub quacumque forma vel conceptione verborum, quod interdicti, suspendi, vel excommunicari, aut eorum Terræ, vel Ecclesiæ Ecclesiastico interdicto supponi quavis auctoritate non possint, & qualibet alia dictæ sedi indulgentia, generali vel speciali, cujuscumque tenoris existat, per quam præsentibus non expressam, vel totaliter non insertam effectus eorum impediti valeat quomolibet vel differri. Vobis & vestrum cuilibet plenam & liberam concedimus, tenore præsentium

ANN O
1318.

ANN O
1318.

facultatem. Per hæc autem non intendimus in aliquo derogare commissionibus, super his, vel aliis quibuslibet, vobis aliàs per nos factis; sed eas nihilominus in suo volumus remanere vigore.

Datum Avinion. quarto Calendas Junii Pontificatus nostri Anno secundo.

X.
Rimer. Tom.
3. pag. 716.

Contra excessus Senescalli Vasconia: Anno 1318.

JOANNES EPISCOPUS,

Servus Servorum Dei, carissimo in Christo filio Eduardo, Regi Anglia illustri salutem, & Apostolicam benedictionem.

Insum à Deo tuis esse præcordiis promptum tibi sit, quantum ad te pertinuerit, justitiam ministrare; Sed ubi præsertim de injunctis gravaminibus, per officiales tuos nostris illatis familiaribus, agitur, de tua filiali devotione fiducia, quod ad justam reformationem illorum Regia Celsitudo promptius inclinetur. Sanè dilectus filius nobilis Vir, Senescallus tuus, in Vasconia partibus, dilectum filium, nobilem Virum, Jordanum de insula, Domicellum & familiarem nostrum, in multis jam injustè sicut accepimus, gravavit, & gravare non cessat, eumque de persona fecit capi pro libito, & adhuc detinet carceri mancipatum, in juris injuriam, & grandem ipsius Jordani jacturam. Et, licet jam, binis vicibus Jordanum eundem, in sua justitia, Senescallo prædicto commendaverimus, confidenter sperantes Jordanum ipsum apud Senescallum eundem, ipsius nostræ recommendationis intuitu, aliquid reperire favoris. Ipse tamen Senescallus, factus ex nostræ intercessionis adjectione severior Jordanum ipsum gravaminibus pluribus in intercedentis, ut videretur contemptum, affectu. Quia igitur filii carissime, hæc tuis affectibus placitura non credimus, celsitudinem tuam attentè requirimus & rogamus, quantum prudenter attento quod, in illis præcipue partibus tua plurimum interest, in justitia, & lenitate gubernare subiectos, ut ipsi sub tuo felici Regimine absque inculcatione gravaminum, vitam felicem degentes, ad tua reddantur, si necesse fuerit exequenda servitia promptiores. Circa prædictorum Reformationem gravaminum, ac debitam liberationem Jordani prædicti, nec non circa correctionem injustè gravantis opportunum mandes, ac facias adhiberi remedium, per quod etiam via præcludatur quantum honestè fieri poterit, sub dictorum gravaminibus in futurum, sic te, filii charissime, in his habiturus, quod iusto Judici placeas, & nobis, qui ad Jordanum ipsum considerationibus certis afficiuntur cum gratiarum actionibus commendamus occurras.

Datum Avinion. Calendas Julii Pontificatus nostri Anno secundo.

ANN O
1319.XI.
Ibid. pag.
764.

Bulla, de licentia tractandi de pace cum excommunicatis: Anno 1319.

JOANNES EPISCOPUS,

Servus Servorum Dei, carissimo in Christo Filio Eduardo Regi Anglia illustri salutem, & Apostolicam benedictionem.

Attendentes, filii carissimi, incommoda grandia, & discrimina varia, non facile

numeranda, quæ ex guerrarum turbinibus, & bellicis congressibus solita provenire, intendimus desideramus affectu, & ingenti desiderio affectamus inter dissidentes per vias pacificas tractatus amiables pacis fœdera reformari. Hinc est quod votivum est nobis plurimum, & acceptum; tuæque magnificentia, tenore præsentium indulgemus, ut quosvis hostes tuos, amulos & Rebelles, ac eis adherentes ad tractandum, ordinandum, & firmandum, per se, vel alios tecum, vel cum illis, quos ad hoc duxeris deputandos, quæ ad pacem sunt, vel pertinere aliquatenus possunt, impunè possismittere, quanquam sint innodati sententiis à Canone, vel Homine, quavis auctoritate etiam apostolica promulgatis, ipsosque ad hoc cum expedire videris, invitare.

Datum Avinion. 8. Calendas Maji Pontificatus nostri Anno tertio.

Bulla, de Potestate Fulminandi contra Robertum de Brus, perpetuata.

JOANNES EPISCOPUS,

Servus Servorum Dei, dilectis filiis Gancelino tituli Sanctæ Marcellini & Petri Presbytero, & Luca sanctæ Mariae in Via lata Diacono Cardinalibus, salutem & Apostolicam benedictionem.

Dudum post nostræ Promotionis auspicio ad statum Apostolicæ Dignitatis, antiquatam ab olim inter carissimum in Christo filium nostrum Eduardum Regem Anglia illustrem, & Robertum de Brus, tunc Regnum Scotiæ Gubernantem, Dissensionis odiosa materiam in animo revolventes, & animarum defensa pericula dolentes; Fidelium strages innumeratas, multiplicia dispendia facultatum, & nocumenta gravissima, quæ multis Regnum ipsorum Ecclesiis, & personis Ecclesiasticis, ipsius protractio dissensionis intulerat, ac dispendiosa, quæ paraverat obstacula negotio Terræ sanctæ, & verisimiliter poterat formidari, ne similia forsitan objiceret in futurum; vias & modos, quibus circa præmissa, Domino propitiantem salubria adhibere possemus remedia, cum multa diligentia duximus exquirendum. Et tandem ad personas vestras nostræ dirigentes considerationis intuitum, vos ad Angliæ & Scotiæ Regna ac Hiberniæ, & Valliæ partes pro reformatione pacis hujusmodi plena vobis super hoc per nostras litteras potestate concessa, duximus destinandos. Et nihilominus, ut via facilior ad hujusmodi Reformationem pacis Domino dirigente, pateret, inter eosdem Regem & Robertum, treugas per certi temporis spatium duraturas, duximus indicendas, volentes illas à die notificationis, seu publicationis earum per vos, vel alium, seu alios faciendæ suum obtinere vigorem. Et ex tunc in personas non servantium, vel infrigentium illas Excommunicationis sententiam proferentibus per vos vel per alium, seu alios Regi ac Roberto prædictis & aliis, de quibus vobis videretur expediens notificari mandavimus, seu etiam publicari. Cumque vos postmodum, sicut Apostolatus nostro per vestras litteras intimastis, ad executionem per missorum vobis negotiorum hujusmodi volentes, servata debita maturitate procedere, quia de facili ad dictum Regnum Scotiæ tunc, nonnullis interjectis obstaculis, vobis non patebat accessus clausas litteras vestras dicto Roberto, vestri causam nunciantes per cursores proprios destinastis. Sed idem Robertus seu Gentes suæ,

nedum

ANN O
1319.XII.
Ibid. pag.
797.